

451. Ó, dicsőségnek felkent fejedelme

Vad Péter Zsigmond

1. Ó, di - cső - ség - nek fel - kent fe - je - del - me,
Fel - é - ke - sí - tett, mint drá - ga ru - há - val,
Úr Jé - zus Krisz - tus, hí - vek se - ge - del - me,
A Szent - lé - lek - nek bő a - ján - dé - ká - val,

3
Kit az Úr Is - ten ren - delt vált - ság - ra,
És re - ád bíz - ván az üd - vös - sé - get,
fel - e - melt böl - csen nagy mél - tó - ság - ra:
A - dott vál - lad - ra hár - mas tiszt - sé - get.

2. Te vagy az Úrnak legfőbb prófétája, Te vagy titkának világos táblája,
Ki megjelentéd nagy indulatját, A váltáság felől szent akaratját:
Hogy akik még nagy sötétben volnának, Az igazság napjára találnának
És általlátnák, mint napnak fényét, Az üdvösségnek igaz ösvényét.

3. Te vagy az Úrnak megszentelt főpapja, Általad költ fel jókedvének napja,
Ki szent testednek áldozatjával Válságot nyertél annak árával.
Szent érdemednek most is jelentése Olyan, mint szádnak drága könnyörgése,
Ez által szíved valamit kíván, Az Úr megadja néked azt nyilván.

4. Te vagy az Úrnak felkent nagy királya, Kinek vettetek mindenek alája,
Aki népedet tiszta igéddel, Oktatod s vezérled Szentlelkeddel.
Minden ügyében felállasz mellette, Ellenségivel harcolsz öhelyette,
Minden veszélyét karod elhajtja, Az üdvösségben végig megtartja.

5. E nagy királynak nálam is zálogja, Igaz hit által én is vagyok tagja,
Őtet ismerem mint fő Uramat, És keresztyénnek vallom magamat.
Áldott nevéről bátran vallást tészek, Szent törvényének követője leszek,
Lelkem és testem hálaadással, Önéki vallom hű ajánlással.